

O, parcă-i prea frumos...

O, parcă-i prea frumos să fii și eu, Isuse,
părtaș la masa Ta, la sfântul Tău altar,
să pot și eu să gust din bucurii nespuse,
să beau din cupa Ta de har!

Ca să ne scapi de iad, de veșnica pierzare,
Tu ai venit din cer, lăsând eternul nimb.
Iar pentru-atâta dar și-atâta îndurare,
Tu doar iubire ceri în schimb.

Ce înfricat mă uit cum pâinea Ta se frânge
și cum îmi dai să sorb paharul Tău sfințit.
Privesc la jertfa Ta și inima mea plânge
acum când știu cât ne-ai iubit!

(Costache Ioanid)

Să-I MULTUMIM Domnului pentru ...

- ...sărbătorile binecuvântate pe care ni le-a dat la Poarta Cerului. Îl lăudăm pe Domnul pentru aceste zile de sărbătoare în care ne-am reamintit toate suferințele îndurate de El pentru mântuirea noastră și faptul că avem și noi o viață nouă prin învierea Sa.
- ...evangelizarea din 17 aprilie cu misionarul Zac Poonen din India. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru slujitorul Său și pentru mesajul de îmbărbătare și de învățătură pe care ni l-a transmis prin el.
- ...cei doi copilași aduși la binecuvântare în luna care a trecut. Mulțumim Domnului pentru faptul că i-a luat pe brațele Sale protectoare pe Julie Păduraru și pe Emanuel Stoica și credem că-i va păzi întreagă viața lor.

Zâmbiți, vă rog...

„Pentru un om care nu are nici un pic de experiență ca lucrător comercial, ceri un salariu cam mare!” a spus șeful de cadre care lua un interviu unui candidat la un post într-unul din magazinele companiei.

„E adevărat că cer cam mult, dar gândiți-vă! Eu o să lucrez mult mai greu decât alții, pentru că habar nu am ce-o să fac!”

Îți place să scrii? Ai poezii personale, eseuri sau mici gânduri pe care le-ai așternut cândva pe hârtie și te-ai gândit că nimănui nu-i pasă de ce ai scris tu? Nouă ne pasă! Așa că nu ezita să ne trimiți creațiile tale la adresa de e-mail buletin.duminical@yahoo.com și cele mai bune vor apărea în buletinul bisericii.

SERVICIILE BISERICII

DUMINICA : 09 - 12 Serviciu divin

18 - 20 Serviciu divin

MĂRTI : 18 - 20 Seară de rugăciune

JOI : 18 - 20 Serviciu divin

VINERI: 17³⁰ - 19 Seara adolescenților

SÂMBĂȚĂ: 18 - 20 Seară de tineret

Colectivul de redacție:

Teo Laze,
Dana Popa,
Ramona Gheju,
Andreea Homoșdean,
Isabelle Romașcu,
Dana Cristea.

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale :

Pastor Nelu Filip : tel. 0745-306431

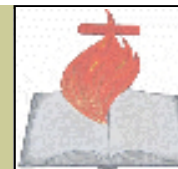
Diacon Romica Florescu : tel. 0721-644073

Prezbiter Sandu Guler : tel. 0722-510842

Diacon Paul Moldovan : tel. 0745-531218

Timisoara — str. Banu Mărcăne nr.25 tel. 0256-472002 e-mail: poartacerului@gmail.com

BISERICA POARTA CERULUI

“O poartă deschisă către ceruri”

“Iată
Mielul lui
Dumnezeu,
care ridică
păcatul
lumii!”
(Ioan 1:29b)

Crucificarea lui Isus

Suferința lui Hristos din perspectivă medicală

- CONTINUARE DIN NUMARUL PRECEDENT-

Crucificarea începe. Lui Isus I se ofera vin amestecat cu mir, o combinație cu slab efect analgetic, pe care însă refuză să-l bea; lui Simon I se ordonă să pună grinda jos și Isus este rapid aruncat și fixat cu umerii pe lemn. Legionarul palpează depresiunea de pe fața anterioară a încheieturii mâinii și bate cu putere un piron drept, din fier forjat, țintuind articulația de lemn. Rapid se mută și la cealaltă mână și repetă acțiunea, având grijă să nu bată prea strâns pentru a putea permite unele mișcări. Patibulum este fixat în vârful stălpului vertical și deasupra este pusă inscripția cu “Isus din Nazaret Regele Iudeilor” (INRI).

Piciorul stâng este fixat peste cel drept, și în picioarele în extensie cu degetele în jos, un piron este înfipt prin arcada fiecăruia, lăsând genuchii în ușoară flexie. Victima este acum crucificată. Pe măsură ce alunecă, iar greutatea corpului pune tot mai mare presiune asupra încheieturilor mâinii, dureri îngrozitoare au început să apară de-a lungul degetelor urcând progresiv pe brațe, până ce explodau la nivelul creierului. Încercând să evite chinul, Și-a mutat întreaga greutate pe pironul bătut în picioare. Dar din nou L-a cuprins agonia durerii pricinuite de compresia nervilor aflați între oasele metatarsiene ale piciorului.

(continuare în pagina 3)

SĂ NE CUNOAȘTEM UNII PE ALȚII...

Continuăm prezentarea familiilor care fac parte din biserica „Poarta Cerului”, cu **familia Ghiriș Elisabeta & Constantin**.

Familia Ghiriș s-a întemeiat în prezența lui Dumnezeu în data de 14 august 1970, în Timișoara. Dumnezeu a purtat de grijă acestei familii și le-a dăruit multe binecuvântări, cele mai însemnate dintre acestea fiind cei 4 copii dăruți de El: Mihai (36 de ani) care este căsătorit cu Simona și are doi copii: Tudor și Răzvan, Teodora (27 de ani) care trăiește în SUA, este și ea căsătorită cu Florin și urmează să aducă pe lume o fetiță, Daria (20 de ani) și Andrei (18 ani). În timp ce Mihai împreună cu familia lui și Andrei sunt mereu în rugăciunile părinților lor, care-l cer Domnului să li se descopere în mod personal și să-i facă copii ai lui Dumnezeu, cele două fete ale familiei au încheiat un legământ cu Domnul și sunt implicate în lucrarea lui Dumnezeu. Teodora Îi slujește Domnului în biserică pe care o frecventează în SUA, ea fiind învățătoare la Școala Duminicală și de asemenea face parte dintr-o misiune internațională implicată în ajutorarea copiilor din Africa. Soțul soriei Elisabeta, Constantin, a înțeles chemarea Domnului la pocăință, și-a predat viața în mâna Lui și urmează să încheie și legământul prin botez.

Și sora Elisabeta a avut un moment când a ascultat vocea Domnului care a călăuzit-o spre împăcarea cu El. Ea Îl căuta cu sinceritate pe Domnul și a încercat să-L înțeleagă citind Noul Testament. A căutat o biserică unde să se apropie de Dumnezeu și prima dată când a intrat în Biserica Elim, Domnul a cercetat-o și a botezat-o cu Duhul Sfânt. După o lună, în aprilie 1991, sora Elisabeta a făcut legământ cu Cel Sfânt prin botezul în apă. De atunci, în umblarea ei cu Domnul, a trecut prin multe încercări și suferințe, dar în toate Domnul i-a dat biruință: a fost vindecată de un cheag de sânge la picior care îi afectase mersul mult timp înainte de a-L accepta pe Domnul, a trecut prin multe operații cu complicații, dar în toate Domnul și-a desăvârșit vindecarea. De asemenea, a fost martora vindecării soacrei sale și a copiilor săi, în diverse situații. Cuvântul din Scriptură care i-a întărit pașii pe calea credinței în toate aceste încercări este cel din Isaia 43:2 – „*Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde și flacăra nu te va aprinde.*” De asemenea, sora Elisabeta caută la orice pas să înțeleagă voia Domnului, bazându-se pe puterea Cuvântului lui Dumnezeu a cărui mângâiere a experimentat-o așa cum spune Isaia 66:13,14 și pe călăuzirea Duhului Sfânt.

În lucrarea Domnului, sora Elisabeta slujește în mai multe domenii – activează în lucrarea cu femeile din biserică, se lasă folosită de Domnul pentru a-i încuraja și a-L mărturisi pe El celor ce au nevoie de sprijin spiritual sau se află pe patul de moarte, dar este implicată și în ajutorarea săracilor. La rândul ei și sora a simțit sprijinul în rugăciune al celor care îi susțin pe cei ce trec prin încercări, frați și surori cărora dorește să le mulțumească.

Am dori, ca și biserică, să purtăm în rugăciune familia Ghiriș întregă săptămâna viitoare, să ne rugăm pentru mântuirea tuturor membrilor acestei familii și implicarea lor în slujirea lui Dumnezeu, pentru Teodora care va naște în luna iunie, pentru viitorul lui Andrei care are în față un examen important, dar și pentru sănătatea soriei Elisabeta și a întregii ei familii.

... a consemnat Andreea Homoșdean

Le urăm
LA MULȚI ANI
și multe
binecuvântări celor
care în săptămâna
aceasta își vor
aniversa ziua de
naștere. De
asemenea, să nu
uităm să-i amintim
în rugăciunile
noastre:

Duminică, 4 mai
Mirela Somrak,
Andrei
Ungureanu

Luni, 5 mai
Gabriela Sascău

Marti, 6 mai
David Pantea,
Lucian
Ardelean

Miercuri, 7 mai
Maria Marchiș

Vineri, 9 mai
Naomi
Mureșan,
Eduard Scoruș

„Căutați mai întâi
împărăția lui
Dumnezeu și
neprihănirea Lui și
toate celelalte
lucruri vi se vor da
pe deasupra.”

(Matei 6:33)

(continuare din prima pagină)

În acest moment, un alt fenomen are loc. Pe măsură ce brațele obolesc, valuri de crampe musculare străbat mușchii, contractându-I și provocând dureri insuportabile în profunzime. O dată cu aceste crampe apare și imposibilitatea de a se mai împinge în sus. Atârnat în mâini, mușchii pectorali sunt paralizați în timp ce mușchii intercostali nu mai pot acționa. Aceasta duce la inspirarea aerului în plămâni cu imposibilitatea de a mai expira. Isus se chinuie să se ridice, luptându-se chiar și pentru o scurtă respirație. În final concentrația de dioxid de carbon crește în plămâni și în circulația sanguină, iar crampele cedează parțial. Spasmodic, mai încearcă să se ridice ca să expire și să inspire încă o gură de oxigen. Fără îndoială că aceasta a fost perioada în care a rostit cele 7 propoziții scurte: **“Tată, iartă-i că nu știu ce fac”** (Luca 23:34); **“Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai”** (Luca 23:43); **“Iată mama ta”, “Femeie, iată fiul tău”** (Ioan 19:26-27); **“Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”**

Urmează ore în șir de durere insuportabilă, de răsuciri, de sfâșietoare crampe și dureri articulare, cu episoade de asfixie parțială și dureri arzătoare pe măsură ce țesuturile lacerate de pe spate se frecau de lemnul rugos al crucii... Apoi o altă agonie începe. O durere profundă, zdrobitoare în piept instalată pe măsură ce pericardul se umple încet încet cu lichid și începe să comprime inima.

Aproape că s-a terminat... pierderea de lichid interstițial a ajuns la nivel critic- inima comprimată se luptă să pompeze sângele îngroșat și vâcos spre țesuturi... Plămâni torturați depun un efort nebunesc să mai răsuflă mici cantități de aer. Țesuturile foarte deshidratate trimis o avalanșă de stimuli spre creier. Isus scoate a cincea strigare: **“Mi-e sete!”** (Ioan 19:28).

Un burete înmuiat în Posca, un vin ieftin și acru care era cea mai răspândită băutura a legionarilor romani, Îi este pus pe buze. Aparent nu ia nicio picătură de lichid. Isus este

acum la un pas de final și simte cum fiorul rece al morții Îi cuprinde trupul. Acest sentiment aduce cu sine cea de-a șasea afirmație, probabil ceva mai mult decât un suspin chinuit: **“S-a isprăvit”** (Ioan 19:30). Misiunea Lui de ispășire s-a încheiat. În sfârșit îi poate permite trupului Său să moară. Cu o ultimă zăcănire de putere, Și-a mai împins pentru ultima dată picioarele în piron, a mai luat o gură de aer și a rostit al șaptelea și ultimul Său strigăt: **“Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul”** (Luca 23:46).

Restul îl cunoașteți. Pentru a nu încălca Sabatul, iudeii au cerut permisiunea de a-L da jos de pe cruce. Modul cel mai obișnuit de finalizare a crucificării era prin fracturarea oaselor de la picioare (zdrobirea fluierelor). Acest lucru prevenea victima de la orice încercare de a se mai împinge în sus. Această tensiune nu putea fi suportată de mușchii pieptului și în scurtă vreme se instala sufocarea. Picioarele celor doi tâlhari au fost zdrobite, însă când au ajuns în dreptul lui Isus au văzut că acest lucru era inutil, pentru că murise deja.

Aparent, ca să se asigure că moartea va avea loc, legionarul și-a înfipt sulița, în al cincilea spațiu intercostal, prin pericard direct în inimă. Era vorba de scurgerea lichidului din sacul pericardic și al sângelui din interiorul inimii. De aceea noi mai degrabă concluzionăm, pe baza dovezilor post-mortem, că imediată cauză a morții lui Isus nu a fost prin asfixiere ca în majoritatea deceselor prin crucificare, ci prin insuficiență cardiacă acută datorată șocului și pericarditei acute constrictive.

Astfel, am putut arunca doar o scurtă privire asupra răului pe care omul îl poate face omului, și lui Dumnezeu. Nu este o priveliște frumoasă și ne poate lăsa în disperare și în depresie. Când de recunoscători putem fi însă că avem și continuarea: o fărâmə din mila infinită a lui Dumnezeu față de om – miracolul răscumpărării și perspectiva dimineții Paștelor (ÎNVIEREA).

C. Truman Davis M.D., M.S.

